Fil Dostluk Ağacı

Çınar BİBER

Fil Dostluk Ağacı

Çınar BİBER

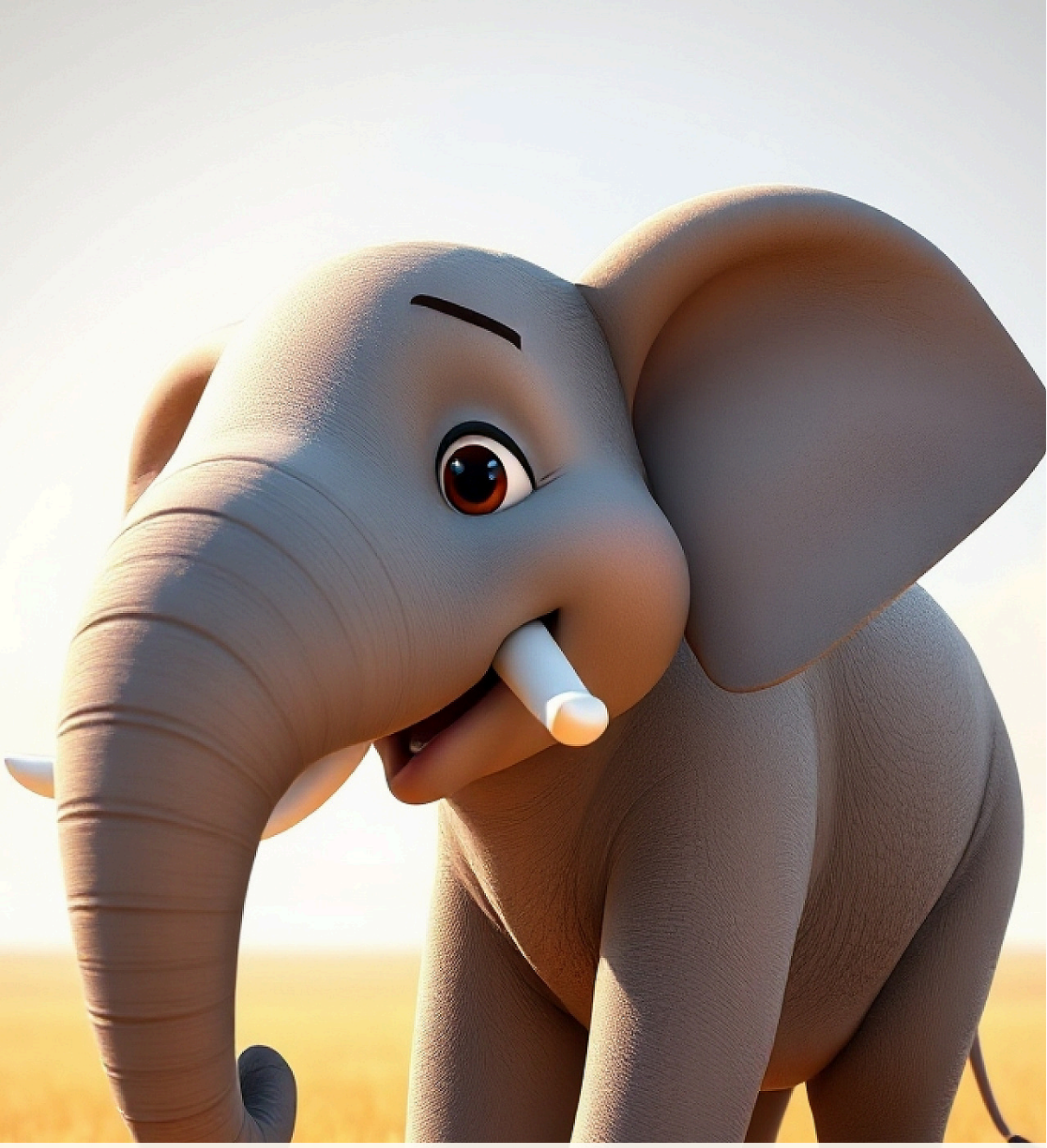

Geniş, güneşli savanada otlar altın rengine dönmüş, hava sıcaktan titreşiyordu. Geniş sarkık kulaklı, yumuşak gülümsemeli büyük gri bir fil parlak gökyüzünün altında duruyordu. Bir ayak bileğinde sarı ve yeşil örgülü bir ot bilezik vardı. "Ah, keşke hepimiz için serin, gölgeli bir yer olsaydı," dedi yumuşak bir iç çekişle. Küçük kara gözleri sıcak ovalara baktı ve dostça bir dinlenme yeri hayal etti.

Fil uzun hortumunu kaldırıp açık arazideki küçük bir noktayı gösterdi. "Buraya bir ağaç dikeceğim," dedi. "Uzayıp genişleyen, yaprakları herkese serin gölge yapan bir ağaç." Büyük ayaklarıyla bir çukur kazdı ve minik bir tohumu usulca içine koydu. "Ama bunu tek başıma yapamam," diye düşündü. "Dostlarımdan yardım isteyeceğim."

Fil su deliğine yürüdü ve orada sırtında kırmızı su tulumu taşıyan, siyah beyaz çizgili genç bir zebrayla karşılaştı. "Zebra, bir dostluk ağacı yetiştirmeme yardım eder misin?" diye sordu. Zebranın parlak gözleri ışıldadı. "Elbette! Her gün su taşıyabilirim," dedi. "Ve herkesi gülümsetirim!" İlk tulum suyu getirmek için koşarak uzaklaştı.

Parlak mavi ve turuncu tüylü küçük bir kuş aşağı süzülüp filin dişinin üstüne kondu. "Ne yapıyorsun?" diye cıvıldadı kuş. "Gölge için bir ağaç dikiyoruz," dedi fil. "Yardım eder misin?" Kuşun minik kara gözleri parladı. "Tohumlar saçabilir ve seni neşelendirmek için şarkılar söyleyebilirim!" dedi. Kanatlarını çırpıp daha fazla tohum bulmak için hızla uçtu.

Yumuşak kahverengi tüylü, uzun kıvrık kuyruklu bir maymun bir daldan sallanarak indi. Bir kulağının arkasına küçük yeşil bir yaprak sıkıştırmıştı. "Biri ağaç mı dedi?" diye cıvıldadı. "Yabani otları yolabilir ve toprağı düzenli tutabilirim!" Fil gülümsedi. "Hoş geldin, Maymun!" dedi. "Birlikte harika bir şey yapacağız." Maymun neşeyle küçük bir dans yaptı ve iş başladı.

Her gün zebra kırmızı tulumuyla su taşıdı ve küçük tohumun çevresine usulca döktü. Kuş uzaklara uçup toprağa tohumlar saçtı. Maymun çevik elleriyle yabani otları yoldu, cıvıldadı ve herkesi güldürdü. Fil hortumuyla toprağı kazdı ve düzeltti. "Ne güzel bir takımız!" dedi fil. Güneş parladı ve tohum filizlenmeye başladı.

Günler geçti ve topraktan minik yeşil bir filiz çıktı. "Bakın! Büyüyor!" diye bağırdı zebra. Kuş neşeli bir şarkı söyledi ve maymun ellerini çırptı. Fil hortumuyla filizi dikkatle ve yavaşça suladı. "Küçük ağaç, güçlü büyü," diye fısıldadı. Savana esintisi yaprakları hışırdattı ve filiz biraz daha uzadı.

Ama bir gün güneş her zamankinden daha çok kavurdu. Küçük ağaç eğildi ve yaprakları kıvrıldı. "Eyvah!" dedi zebra. "Daha fazla suya ihtiyacı var." Su deliğine koşup geri döndü ama ağaç hâlâ üzgün görünüyordu. Kuş kanatlarıyla onu yelpazeledi ve maymun daha çok yabani ot yoldu. "Birlikte çalışmalıyız," dedi fil. "Ve pes etmemeliyiz."

Filin bir fikri vardı. "Suyu yakında tutmanın bir yolunu bulmalıyız," dedi. Dişleriyle küçük bir kanal kazdı ve zebra kanalın kenarlarını taşlarla döşedi. Kuş kanal boyunca tohumlar bıraktı ve maymun toprağı sıkıştırdı. "Artık su köklere akacak," dedi fil. Hepsi geri çekilip izledi. Yavaşça küçük ağaç yapraklarını yeniden kaldırdı.

Ağaç daha da uzayıp genişledi. Dalları kucak açan kollar gibi yayıldı ve yaprakları serin, yeşil bir çatı oluşturdu. "İşe yarıyor!" diye sevindi maymun. Zebra daha çok su getirdi, kuş daha yüksek sesle şarkı söyledi ve fil yumuşak gülümsemesini gösterdi. Savananın her yerinden hayvanlar büyüyen ağacı görmeye geldi. "Ne güzel bir yer olacak burası," dedi bir zürafa.

Bir öğleden sonra savanada güçlü bir rüzgâr esti. Genç ağaç sallandı ve eğildi. "Tutunun!" diye bağırdı kuş. Maymun bir dala tutundu ve zebra bacaklarını sağlamlaştırdı. Fil hortumunu ağacın gövdesine doladı. "Birlikte daha güçlüyüz," dedi. Rüzgâr uğuldadı ama dostlar tutundu. Rüzgâr durduğunda ağaç dimdik ve gururlu duruyordu.

Ağaç artık uzun ve güçlüydü, geniş dalları yeşil yapraklarla doluydu. "Başardık!" dedi zebra. "Bir dostluk ağacı yetiştirdik!" Kuş neşeli bir şarkı söyledi ve maymun dalden dala sallandı. Fil dostlarına mutlu gözlerle baktı. "Bu ağaç sadece benim değil," dedi. "Hepimize ait. Ve gölgesi herkes için."

Hayvanlar Dostluk Ağacı'nın altında toplandı. Zebra yorgun bacaklarını dinlendirdi, kuş bir dala tünedi ve maymun kuyruğuyla asıldı. Fil ortada durdu, büyük kulakları usulca çırpındı. "İş birliği yaptığımızda," dedi, "harika şeyler büyür." Bütün hayvanlar başını salladı. Bunun doğru olduğunu biliyorlardı. Ağaç hışırdadı, sanki onaylıyordu.

O günden sonra Dostluk Ağacı savananın kalbi oldu. Hayvanlar yakından ve uzaktan serin gölgesinde dinlenmeye geldi. Zebra su paylaştı, kuş şarkılar söyledi ve maymun oyunlar oynadı. Fil herkesi sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. "Herkese yer var," dedi. Ve hepsi yapraklı dalların altında mutlu mesut yaşadılar.

Fil, bir topluluğun iş birliğiyle büyüdüğünü öğrendi. Her hayvanın özel bir görevi vardı ve birlikte güzel bir şey yaptılar. Ağaç dostluklarının simgesi olarak durdu. "Biz bu ağacın kökleri gibiyiz," dedi fil. "Birbirimizi ayakta tutuyoruz." Diğerleri sevinçle bağırdı ve savana mutlu seslerle yankılandı.

Ve böylece Dostluk Ağacı her yıl daha da uzadı; tüm hayvanların toplandığı gölgeli bir yer oldu. Ot bilezikli fil altında oturup gülümsedi. "Birlikte çalıştığımızda," dedi, "her şeyi yapabiliriz." Zebra, kuş ve maymun başlarını salladı. Dostluklarının ağaç kadar uzun süreceğini biliyorlardı. Ve ağaç bugün hâlâ ayakta, herkese yuva.